

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Tyranno Maximo, & quæ illo graßante acta sint, inter Iustinā
imperatricem et sanctu Ambrosium, & quo modo per dolum interemptus
sit imperator Gratianus, & Valentinianus vna cū matre Thessalonicam ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

de Deo habent: Cæteri verò suis ipsorum sacerdotibus indignabantur, quod coram Imperatore sibi ipsis inscritè fuissent aduersati. multiq; cæteris damnatis ad sententiā approbatam conuersi sunt: Imperator verò lege lata sanxit, vt sectarii neq; conuentus agerent, neq; doctrinam fidei profiterentur, neq; episcopos aut alios ordinarent, atq; vt alii vrbibus agrisque expellerentur, alii notarentur infamia, & Reipub. consimiliter ac cæteri participes non essent, & graues quidem legibus adscribatur pœnas, sed eas non exequebatur, neq; enim vt pœnas irrogaret, sed vi metum incuteret subditis suis, studebat, vt sibi in diuinis concordes fierent, siquidem & illos laudabat, qui sua sponte conuercebantur.

De Tyranno Maximo, & quæ illo gravante acta sunt, inter Iuslinā imperatricē et sanctū Ambrosium, & quo modo per dolum interemptus sit imperator Gratianus, & Valentinianus una in matre Thessalonicam ab Theodosium consigerit.

CAP VT XIII.

EA tempestate dum Gratianus in bello contra Alamannos gerendo occupatus esset, bellum mouit ex Britannia Maximus, & in suam potestatem Romanū imperium redigere conatus est: In Italia autem tunc agebat Valentinianus adhuc iuuenis: & Rép. ibidē. Præfectus administrabat Probus, vir cōsularis: Quo tempore Iuslina imperatoris matet Arrianæ sectæ fautrix Ambrosio Mediolanensium episcopo negotium facescebat, & ecclesiastur babat, noua tentans aduersus decreta concilii Nicæni, & studiose id agens, vt Ariminensis cōcilia fides præualeret. Cæterū cū illi aduersaretur Ambrosius, indignata caluniatur eum apud filium, perinde ac si ab eo contumeliis affecta esset. Valentinianus igitur calumnias eas veras esse ratus, matris vindicandæ titulo militum turbam Ecclesiz immittit, qui quidem facto in templum impetu per vim intravit intro, & Ambrosium raptant euestigio in exilium abductui

abducturi. Sed ab ecclesia circūfusa multitudo militibus restitit, & vel mori citius quām sacerdotem deserere statuit: ex hac causa Iustina maiori etiamnum ira excanduit, & edicto roborari conatus suos voluit: Accito igitur ad se Beniuolo, qui decretorum scribis tunc præfectus erat, mandauit ut legem quām ocyssimè conderet, in confirmationem fidei per Ariminense concilium promulgatae: Quod quidem negotium cum ille verecundè detrectaret, (erat enim fautor ecclesiae catholicæ) illa eum precibus vrgere & amplioris dignitatis promissionibus in escare pergit, sed tamen non persuasit. Nam Beniuolus detractum sibi Baltheum ante pedes Imperatricis abiecit, ac dixit, sibi neque præsentem hanc, neque ampliorem aliam vllam dignitatem tanti fore, quam in mercedem impie tatis affectaret: Cū itaque in eo persisteret, quod illud nūquam facturus esset, alij reperti sunt, qui ad huiusmodi legis compositionem deseruirent. Mandabat verò lex ista, ut intrepidè cōuenirent, qui eandem sectarentur fidē, quā illi, qui Arimini, & postea Constantinopoli congregati fuerant. vtque illi, qui aut his ipsis obstitissent, aut Imperatoris legi contraria tentassent, morte multarentur: Hæc dum studet imperatoris mater, & legem ad vsum produce re festinat, annuciatur dolo Andragatij, qui dux erat Maximi, interemptum esse Gratianum: Ille enim Imperatorio curru, quo vehebatur, occultatus, ijs, qui præcedebant in iunxerat, ut vxorem imperatoris in eo esse nunciarent.

Gratianus igitur fluuiū, qui illic erat, inconsiderate trans gressus, cum & matrimonium non ita pridem contraxis set, & iuuenis esset, ac mirò coniugis amore flagraret, præ desiderio eius videndæ nihil prospiciens, in Andragathij manus incidit, & comprehensus non ita multo post è medio sublatus est. cum annos vixisset plus minus viginti quatuor, imperasset autem quindecim. Iustina igitanta accepta clade, iræ aduersus Ambrosium conceptæ oblitera fuit. Interea Maximus contracto ex Britannis, & finitimus Gallis & Iberis, ac vicinis gentibus copiosissimo exercitu, in Italiam tendebat, eo quidem prætextu, quasi passurus non esset, ut in fide patria & ordine ecclesiastico quicquam innouaretur: vero autem proposito ut se ipsum

SOZOMENI HISTOR.

Tyrannidis existimatione purgaret, ad Principatum respi-
ciens interim & hoc agitans, num qua ratione efficere pos-
set, ut imperium Romanū non violentia sibi, sed iure vin-
dicare videretur : Valentinianus ergo temporis necessi-
tate coactus, Imperij sui insignia accepit, ac veritus, ne
quid sibi accideret, fugiens Thessalonicam venit, & cum
eo vna tum mater, tum Probus Hyparchus.

*De nativitate Honori : & quod Theodosius re-
licto Arcadio filio Constantinopoli Imperato-
re, in Italiam profectus sit, & de successione
Nouatianorum, & reliquorum Patriarcha-
rum. & de audacia Arrianorum, & quo mo-
do Theodosius sublato Tyranno magnificū tri-
umphum egerit. CAP. X I I I.*

In terea temporis Theodosio sese ad bellū contra Max-
imum præparanti nascitur filius Honoriūs. Deinde cū
omnia ipsi, quæ ad expeditionem necessaria fuerant,
ritè confecta essent, relicto Constantinopoli Impera-
tore Arcadio filio, Valentinianum Thessalonicæ con-
uenit: Legatos autem à Maximo ad se missos, neq; remit-
tebat manifestè neq; admittebat, sed assumpto exercitu in
Italiam tendebat: Hoc tempore cum moriturus esset Age-
lius Constantinopoli Nouatianorū episcopus, suffragio
suo suffecit sibi ex presbyteris suis vnum Sisinnium: con-
querente autem plebe, quod non potius ordinasset Mar-
cianum spectatæ pietatis virum, cōmodius se acturū ratus,
Marcianum ordinavit, & in ecclesia ad populum hæc ver-
ba fecit, post me inquiens Marcianum habetis, post hunc
verò Sisinnium, atq; ille quidem non multo post q; hæc
dixisset mortuus est, cum sectæ suæ quadraginta annis cū
laude præfuisset. Sunt etiā qui hunc virum Græcanicarū
persecutionum temporibus confessorem quoq; extitisse
asseuerant: Non multo pōst Timotheo & Cyrillo vita de-
functis, in Alexandrinam sedem Theophilus, in Hiero-
solymitanam Iohannes succedit. Apud Constantinopo-
lim item Demophilus Arrianæ sectæ præses mortuus est,

ac Ma-